

Det er stik imod EFs hensigt med at yde tilskud til en række projekter i økonomisk svage områder med stor arbejdsløshed at lægge 20 pct. skat på en sådan investering.

Det er urimeligt at lægge 20 pct. afgift på de millionudgifter, amtskommunerne får ved at skulle opfylde arbejdstilsynets krav til de 43 gymnasier, som staten afleverede til amtskommunerne den 1. januar 1986, og hvor selve ejerskiftet medfører, at alle arbejdsmiljøforhold skal være i orden snarest.

Det kan ikke begrundes med overophedning på bygge- og anlægsområdet, at der skal betales 20 pct. afgift til staten af indkøb af busser, arbejdsvogne, lastbiler, større EDB-apparatur, hospitalsudstyr og lignende anskaffelser.

Der er en række andre uheldige virkninger af indgrebet. En af dem er formentlig utilsigtet og skal nævnes her: Hovedstadsrådet er i den situation, at loven betragter et fald i takstindtægterne på grund af faldende passagerantal som en aktivitetsudvidelse, som man skal betale afgift af, idet aktivitetsniveauet i loven er defineret som nettodriftsudgiften. Hovedstadsrådets økonomiske situation forværres altså både af svigtende indtægter og af en statsafgift på faldende indtægter, og afgiften vil gøre en kommende takstforhøjelse endnu større.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 6

Den udgiftsramme for kommunernes og amtskommunernes driftsudgifter, der blev fastsat i den gældende lov, er for snæver til at sikre uændret aktivitetsniveau i 1986.

Det har flere årsager.

Det skyldes for det første, at den beregning, der gennemføres for pris- og lønudviklingen, ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn bl.a. til, at meget store dele af de offentlige indkøb gælder produkter og tjenesteydelser, hvor prisstigningerne er større end for almindelige daglige forbrugsvarer, og til de lønstigninger, der skyldes anciennitet.

Det skyldes også, at begge kommunegrupper (især primærkommunerne) i 1983 og 1984 foretog store beskæringer. Beskæringerne var af en sådan karakter, at de kun var mulige i et år eller to. De havde karakter af udskydelse.

Dertil kommer, at især amtskommunernes udgifter presses op, dels på grund af den stadigt stigende andel af ældre i befolkningen, der lægger beslag på sygehusvæsenets ressourcer, dels på grund af de stigende sygesikringsudgifter, der igen bl.a. skyldes stærkt stigende medicinudgifter og det

forhold, at befolkningens besøg hos private læger igen er normalt og dermed større end i udgangsåret 1984, hvor der var lægekonflikt.

På denne baggrund må den ramme, der gælder for de to kommunegrupper, udvides med 950 mill. kr. for primærkommunerne og 490 mill. kr. for amtskommunerne, såfremt egentlige nedskæringer i det samlede aktivitetsniveau skal undgås i de kommuner eller amtskommuner, der ikke ønsker eller har økonomisk mulighed for at betale en afgift til staten.

Der er i beregningen af rammetillægget taget hensyn til, at Københavns og Frederiksberg kommuner indgår med en (samlet) negativ realvækst.

Til nr. 2 og 7

Bestemmelserne er foreslået indsat for at sikre, at indenrigsministeren har mulighed for at tage rimelige hensyn til, at særlige forhold såsom vækst i befolkningstallet, igangsætning i 1984 og 1985 af særlig udgiftskrævende opgaver o.lign. kan betyde en særlig kraftig stigning i udgifterne i visse kommuner, hvorved de rammes særlig hårdt af beskæringen, hvis den gennemføres efter en helt generel regel.

Til nr. 3 og 8

Investeringer i varme-, el- og vandforsyningsanlæg er foreslået undtaget særligt af to grunde.

Den ene er, at nogle af disse investeringer må betegnes som meget vigtige af samfundsøkonomiske og energimæssige grunde. Det gælder varmeanlæggene. Andre er meget vigtige for at sikre stabil og tilstrækkelig elforsyning, og vandforsyningsanlæg er i mange tilfælde ikke alene nødvendige for at forsyne nye områder, men også for at sikre drikkevand af forsvarlig kvalitet. Det er også meget betegnende, at der er søgt dispensation for investeringer på 1.200 mill. kr. i henhold til den dispensationsbeføjelse, energiministeren har til el- og varmeanlæg af særlig betydning.

Den anden grund er, at det forekommer helt ulogisk, at det alene er kommunale investeringer, der rammes. Det fører under alle omstændigheder til en betydelig økonomisk forskelsbehandling af borgerne.

Det forekommer indlysende, at investeringer i industrihuse i egnsudviklingsområder bør undtages. Først og fremmest, fordi afgiften er en fordyrelse, men også fordi disse investeringer ikke frit kan udskydes til senere. Det skyldes dels, at der, før projektet starter, er truffet aftale med en erhvervsvirksomhed om at igangsætte produktion,